

prima instanță: I. Potînga
instanța de apel: N. Budăi, V. Pruteanu, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-2090/14

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursului declarat de către Onica Chiril,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril cu privire la încasarea sumei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Onica Chiril și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2012, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril cu privire la încasarea sumei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 23 noiembrie 2010 în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier cu participarea autovehiculului de model „Rover 416”, cu numere de înmatriculare CEY 534, condus de către Mirolubov Alexandru și autovehiculul de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare COG 431, condus de Onica Chiril.

Prin procesului-verbal cu privire la contravenție din 23 noiembrie 2010 vinovat de producerea accidentului rutier, a fost recunoscut conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” - Onica Chiril (angajatul SRL „Rasoli-Comtrans”) care, la momentul producerii accidentului rutier nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspunderii civile pentru pagubele produse de autovehicule.

Susține că la 14 ianuarie 2010, Mirolubov Alexandru în baza prevederilor Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule s-a adresat către AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” cu cererea de despăgubire a prejudiciului cauzat

autovehiculului de model „Rover 416”, cu numerele de înmatriculare CEY 534, ca urmare a accidentului produs în data de 23 noiembrie 2010, care conform Raportului de evaluare nr. 42/01A din 10 ianuarie 2011 efectuat de SRL „Exauto-Plus” constituie 17 703,97 lei.

Drept urmare prin ordinul de plată nr. 104 din 22 aprilie 2011, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a achitat lui Miroljubov Alexandru despăgubirea de asigurare în suma de 15 830 lei.

În context, consideră reclamantul că conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” Onică Chiril și posesorul automobilului SRL „Rasoli - Comtrans” sunt responsabili pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a accidentului rutier din 23 noiembrie 2010, cu atât mai mult că aceștia au încălcat prevederile art. 4 Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, iar AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a fost nevoit conform art. 33 alin. (3) Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 să achită despăgubirea persoanei păgubite din Fondul Protecției Victimelor Străzii pe care-l administrează.

Solicită încasarea în mod solidar de la SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a sumei de 15 830 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat în mod solidar de la SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” prejudiciul material în mărime de 15 830 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 4011,90 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Onica Chiril și menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 mai 2014, Onica Chiril a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea în privința sa să fie respinsă.

În motivarea recursului recurentul, Onica Chiril a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și urmează a fi casate deoarece instanțele au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat în mod eronat legea.

Menționează că instanța de apel a ignorat prevederile art. 1403 Cod civil și a lăsat fără apreciere faptul că la data producerii accidentului rutier el se afla în relații de muncă cu SRL „Rasoli-Comtrans”, fapt ce se confirmă prin contractul de muncă anexat la materialele cauzei, or, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat din vina angajaților său care la rândul său beneficiază de posibilitatea legală de a face uz de prevederile art. 337-339 Codul muncii, iar în raport cu el principalul izvor al apariției raporturilor de muncă este contractul de muncă.

Totodată, consideră că instanța de apel a interpretat eronat și prevederile art. 1410 alin. (2) Cod civil, deoarece debitorul în cadrul obligației de reparare a prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului, cel din urmă fiind persoana care exploatează și posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal, în speță acesta fiind SRL „Rasoli-Comtrans”.

Susține că el fiind persoana care efectuează exploatarea izvorului de pericol sport în virtutea raporturilor de muncă nu poate fi considerat posesor al acestuia, cu atât mai mult că de fapt conform Certificatului de Înmatriculare nr. 03 MTH 121949 din 24 septembrie 2010, automobilul de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare COG 431 aparține ÎCS „Expres Lising” care nici nu a fost atrasă în calitate de parte pe dosar.

Astfel consideră că instanțele au soluționat problema drepturilor unei persoane care nu a fost implicate în proces, încălcând și prevederile art. 432 alin. (3) lit. d) CPC.

Consideră că argumentele instanței de apel precum că conducerea mijlocului de transport (fără asigurare obligatorie) l-ar fi putut absolvi de răspundere materială în baza contractului de muncă doar în condiția în care ar fi deținut contract de asigurare obligatorie sunt neîntemeiate, deoarece nu exista prevederi legale care ar condiționa deținerea obligatorie a poliței RCA pentru a putea fi aplicate prevederile art. 1403 Cod civil.

Mai invocă că la caz are loc o aplicare neuniformă a legislației, situație pasibilă de sancționare de către CEDO în baza art. 14 (hotărîrea din 6 decembrie 2007 în Cauza Beian împotriva României - inechitatea unei proceduri precum și tratament discriminatoriu comparativ cu alte persoane aflate într-o situație similară.)

De asemenea afirmă recurentul că un alt temei de declarare a recursului îl constituie și prevederile art. 432 al. (4) CPC și anume săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest sens menționează că, cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 05 mai 2012 de către o persoană în lipsă de interes și neîmputernicită.

Or, reclamant fiind AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, iar funcția de administrator fiind deținută de Cater Pavel, cererea de chemare în judecată a fost semnată de către A. Cibotaru, fără prezentarea cărorva împuterniciri, în instanța de judecată, reclamantul fiind reprezentat de către Jorovlea Veaceslav împuternicit prin procură, inclusiv cu dreptul de a semna cererea de chemare în judecată.

Consideră că în aceste condiții instanța urma să aplice prevederile art. 169 alin. (1) lit. c) CPC și să refuze în primirea cererii de chemare în judecată, cu atât mai mult că conform prevederilor art. 166 al. (2) lit. b) CPC și art. 167 al. (1) lit. e) CPC, în cererea de chemare în judecată se indică numele reprezentantului și adresa în cazul în care cererea se depune de reprezentant, iar la cererea de chemare în judecată se anexează documentul ce legalizează împuternicirile reprezentantului.

La fel, invocă că prin hotărîrea instanței au fost încasate cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 3 700 lei, în pofida faptului că în materialele dosarului nu este anexată evaluarea prezentată în raport cu Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, fapt necesar pentru a aprecia criteriul de rezonabilitate, în corespundere cu prevederile Hotărîrii explicative cu privire la practica

aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28 iunie 2004.

Afirmă că conform prevederilor art. 96 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții, care a avut câștig de cauză, cheltuielile de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale necesare și rezonabile.

Iar, soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, instanțele vor reține că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, iar pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată), copiei de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație și listei detaliate a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În context consideră recurentul că încălcările comise de către instanțele judecătorești au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 al CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 20 februarie 2014, a fost expediată în adresa recurentului Onica Chiril la data de 07 martie 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 114), însă materialele cauzei nu conțin careva date privind recepționarea acesteia de către destinatar.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 mai 2014 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea admiterii cerințelor înaintate împotriva lui Inica Chiril cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril, AP „Biroul Național al Asiguratorilor Auto” a solicitat încasarea sumei de 15 830 lei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

Judecând pricina dată prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei integrale a acțiunii, încasînd în mod solidar de la SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicole” prejudiciul material în mărime de 15 830 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 4011,90 lei compuse din taxa de stat în mărime de 474,90 lei, cheltuieli legate de obținerea extrasului de la

Camera Înregistrării de Stat în mărime de 37 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 3 700 lei, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

În susținerea temeiniciei concluziei date, instanțele de judecată, cu referire la prevederile pct. 36, 36 a Hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009 cu privire la aprobarea regulamentului privind Fondului de protecție a victimelor străzii art. art. 20 al. (5), 33 al. (8) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și art. 1398 al. (1), 1410 al. (2) 1415 al. (1) Cod civil au reținut că la momentul producerii accidentului rutier din 23 noiembrie 2010 conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” nu deținea polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele produse de autovehicule din care motiv au conchis că Onica Chiril poartă răspundere solidară cu SRL „Rasoli-Comtrans” pentru prejudiciul material cauzat în urma accidentului rutier.

Instanța de recurs constată, însă, că la soluționarea pricinii, deși au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanțelor de judecată și soluția dată în sensul admiterii pretențiilor înaintate față de Onica Chiril sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legislației în vigoare, în coroborare cu materialul probator prezentat de părți.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că în urma accidentului rutier, care a avut loc la 23 noiembrie 2010, cu participarea autovehiculului de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare C OG 431, condus de Onica Chiril, a fost deteriorat autovehiculul de model „Rover 416” cu număr de înmatriculare C EY 534, condus de Mirolubov Alexandru.

Din procesul-verbal de constatare a contravenției întocmit la 23 noiembrie 2010 (f.d. 12), vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul automobilului de model „Dacia Logan” Onica Chiril, ce activa în calitate de șofer la SRL „Rasoli-Comtrans” în baza contractului de muncă nr. 229 din 20 noiembrie 2010 (f.d. 4).

Aici este de menționat că posesorul automobilului „Dacia Logan” cu număr de înmatriculare C OG 431 este SRL „Rasoli Comtrans”, însă care la momentul accidentului rutier nu avea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule.

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 42/01A din 10 octombrie 2011 efectuat către expertul SRL „Exauto-Plus” s-a stabilit că prejudiciul automobilului de model „Rover 416” cu număr de înmatriculare C EY 534 în urma accidentului din 23 noiembrie 2010 constituie 17 703,97 lei (f.d. 15-20).

Astfel, în temeiul art. 20 alin. (5) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, care statuează că drepturile persoanei păgubite prin accident de autovehicul în care autorul și/sau autovehiculul au rămas neidentificați sau posesorul autovehiculului care nu are încheiată asigurare obligatorie de răspundere civilă auto se exercită față de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, iar despăgubirile se achită în conformitate cu art.14, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a achitat în beneficiul lui Mirolubov Alexandru despăgubirea de asigurare în sumă de 15 830 lei ceea ce este confirmat prin ordinul de plată nr. 104 din 22 aprilie 2011 (f.d. 8).

Reieșind din prevederile pct. pct. 35-36 al Hotărîrii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, cu privire la aprobarea Regulamentului privind fonul de protecție a victimelor străzii și art. 33 al. (8) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Biroul Național al Asigurătorilor Auto poate înainta în limitele despăgubirii de asigurare acțiune de regres față de persoanele răspunzătoare de prejudiciu și după caz pentru cheltuielile legate de instrumentarea și lichidarea pretențiilor de despăgubire asupra persoanei sau persoanelor răspunzătoare pentru repararea prejudiciului, în cazul în care posesorul autovehiculului nu deține poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto. Persoana sau persoanele răspunzătoare pentru cauzarea prejudiciului au obligația să ramburseze în Fond despăgubirea achitată persoanei păgubite inclusiv să ramburseze Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și cheltuielile legate de instrumentarea și lichidarea pretențiilor de despăgubire.

Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 1410 alin. (1) și (2) Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de exploatarea unui izvor de pericol sporit (autoturismul), au obligație să repare prejudiciul cauzat. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Colegiul reține că, în sensul prevederilor legale enunțate se înțelege că debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului, care este persoana ce exploatează și posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal și nu este recunoscută posesor al sursei de pericol sporit persoana care deservește mijlocul de transport sau îl conduce în virtutea raporturilor de muncă cu posesorul sursei.

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare constatînd temeinicia cerințelor AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” au interpretat eronat prevederile art. 1410 alin. (2) Cod civil și nejustificat au concluzionat că SRL „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril poartă răspundere solidară pentru prejudiciul material cauzat ca urmare a accidentului rutier din 23 noiembrie 2011.

Or, Onica Chiril, deservind mijlocul de transport „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare C OG 431 în temeiul raporturilor de muncă, nu este posesor al sursei de pericol sporit și respectiv, deși, a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier din 23 noiembrie 2010, nu deține calitatea de debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de izvorul de pericol sporit, în speță automobilul de model „Dacia Logan”.

În această ordine de idei, sunt lipsite de temei juridic concluziile primei instanțe și deciziei instanței de apel cu referire la faptul că conducerea mijlocului de transport fără asigurare obligatorie îl face pe Onica Chiril culpabil pentru daunele comise în urma accidentului rutier, cu atît mai mult că posesorul izvorului de pericol sporit SRL „Rasoli-Comtrans” în cadrul examinării cauzei în instanța de apel a depus o cerere prin care a recunoscut acțiunea integral, susținînd că anume întreprinderea urmează să achite

prejudiciul material și nu Onica Chiril, care la momentul comiterii accidentului rutier era angajat al întreprinderi (f.d. 100).

În conformitate cu art. 1415 alin. (1) Cod civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma prevederilor legale menționate și fiind stabilit incontestabil că obligația de reparare a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier din 23 noiembrie 2010 îi revine SRL „Rasoli-Comtrans”, instanța de recurs consideră că cerințele AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” în acest sens sunt întemeiate și corect au fost admise de către instanțele ierarhic inferioare.

În această ordine de idei, urmează a fi respinse și alte capete de cerere formulate de către AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Onica Chiril cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece această cerință este subsecvente celor principale, care s-a dovedit a fi neîntemeiate.

În susținerea concluziei date, instanța de recurs reține dispozițiile art. 94 alin. (1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 96 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În consecință, însă, la caz s-a constatat a fi neîntemeiate cerințele de bază a AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” înaintate împotriva lui Onica Chiril, respectiv, urmează a fi respinse și pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor suportate la judecarea pricinii în cauză.

Totodată, cu referire la aceleași prevederi legale enunțate, instanța de recurs consideră întemeiate cerințele lui Onica Chiril cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate de el în legătură cu judecare pricinii în cauză, care urmează a fi încasate din contul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, or materialele cauzei atestă că recurentul a suportat cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 1000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată Seria ES nr. 2099990 din 15 ianuarie 2015 (f.d. 72), cât și cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel, în sumă de 357 lei, ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. 6794584 din 09 ianuarie 2014 (f.d. 74) și taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 238 lei, confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. 76015375 din 08 mai 2014 (f.d. 115), iar în total cheltuieli de judecată în mărime de 1595 lei.

Față de cele ce preced, fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a altor dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretențiilor înaintate împotriva lui Onica Chiril și a emite în partea dată o nouă hotărâre prin care a

respinge acțiunea înaintată de AP „Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule” împotriva lui Onica Chiril cu privire la încasarea sumei în ordine de regres, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Onica Chiril.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rasoli-Comtrans” și Onica Chiril cu privire la încasarea sumei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată, în partea admiterii pretențiilor înaintate împotriva lui Onica Chiril și se emite în partea dată o nouă hotărâre prin care:

Se respinge acțiunea Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Onica Chiril cu privire la încasarea sumei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor Auto” în beneficiul lui Onica Chiril suma de 1595 (una mie cinci sute nouăzeci și cinci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2013 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva